13/05/2023

Την Αλεξανδρούπολη αναμένεται να επισκεφθεί ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών – Τα Ελευθέρια της πόλης και το Ιωβηλαίο της Ιεράς Μητροπόλεως

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Την Αλεξανδρούπολη αναμένεται να επισκεφθεί, με βάση το επίσημο πρόγραμμά του, σήμερα Σάββατο 13 Μαΐου και αύριο Κυριακή 14 Μαΐου ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

Ο Μακαριώτατος αναμένεται να συμμετάσχει στις εορταστικές εκδηλώσεις των "Ελευθερίων" της πόλης και της συμπληρώσεως 100 ετών από την σύσταση της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως.

- Της Δέσποινας Σωτηρίου

Η επίσκεψη αυτή αποκτά ιδιαίτερη σημασία, καθώς αύριο προσέρχονται στις κάλπες οι Τούρκοι και δίνει ένα σαφές μήνυμα ότι η Εκκλησία είναι κοντά στους ακρίτες που φυλάττουν Θερμοπύλες και βρίσκονται συχνά στο στόχαστρο των... γειτόνων.

Ήταν οι πρώτες πρωινές ώρες της 14 Μαΐου του 1920, όταν ο προελαύνων ελληνικός στρατός, εισερχόμενος νικητής και απελευθερωτής στην πόλη της

Κομοτηνής, είχε στα χείλη του ένα τραγούδι. Πρώτος του στίχος: «Ξημέρωσε η χαραυγή και πήραμε τη Θράκη». Ο εφιάλτης της Βουλγαρικής κατοχής, μιας κατοχής εξίσου άγριας, ίσως και σκληρότερης από την γερμανική, είχε επιτέλους τελειώσει.

Αναλυτικά το Πρόγραμμα έχει ως εξής:

ΣΑΒΒΑΤΟ 13. 05. 2023

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

19.00 Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός

20.15 Λιτάνευση Ιεράς Εικόνος Παναγίας της Ελευθερώτριας

ΚΥΡΙΑΚΗ 14. 05. 2023

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

07.30 Όρθρος – Αρχιεπισκοπική & Συνοδική Θεία Λειτουργία

10.30 Επίσημη Δοξολογία

Οι εκδηλώσεις

Τιμώντας την **103η επέτειο της απελευθέρωσης της Αλεξανδρούπολης και ενσωμάτωσής της στον εθνικό κορμό**, ο Δήμος της πόλης διοργανώνει και φέτος τις εκδηλώσεις των Ελευθερίων, οι οποίες διαμορφώθηκαν με την ενεργό συμμετοχή πολιτιστικών συλλόγων και φορέων του τόπου μας.

Κορυφαία εκδήλωση των Ελευθερίων αποτελεί η καθιερωμένη αναπαράσταση της έλευσης από θαλάσσης της **εικόνας της Παναγίας της Τριφώτισσας από την Αίνο,** ανήμερα της επετείου το βράδυ της 14ης Μαΐου, κάνοντας το λιμάνι της πόλης κέντρο των εορτασμών και πόλο έλξης για τους κατοίκους και τους επισκέπτες της Αλεξανδρούπολης.

Στο πρόγραμμα συμπεριλαμβάνονται και εκδηλώσεις για την **ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου** που διοργανώνονται από τους Ποντιακούς Συλλόγους του Δήμου Αλεξανδρούπολης.

Να σημειωθεί ότι και φέτος η παρέλαση της 14ης Μαΐου θα πραγματοποιηθεί στην παραλιακή λεωφόρο.

Ιωβηλαίο έτος

Την 7η του περασμένου Δεκεμβρίου κατά τον Πανηγυρικό Πολυαρχιερατικό **Εσπερινό**, που τελέστηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου, πολιούχου της πόλης, χοροστατούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών **Διδυμοτείχου** κ. Δαμασκηνού, **Μαρωνείας** & Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα και **Αλεξανδρουπόλεως**

κ. Ανθίμου, κηρύχθηκε και επίσημα η έναρξη του Ιωβηλαίου έτους, για τη συμπλήρωση 100 ετών από της ιδρύσεως της **Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως**, το 1922.

Μετά τη **Μικρασιατική Καταστροφή**, την 17η Νοεμβρίου 1922, επί Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου Δ’ Μεταξάκη, με Συνοδική Απόφαση ανακηρύσσεται η Αλεξανδρούπολη αυτοτελής Μητρόπολη με την ονομασία Μητρόπολις Αλεξανδρουπόλεως.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

(όπως αναγράφεται στον ιστότοπο της Ιεράς Μητροπόλεως)

Οι Έλληνες που κατοικούμε σήμερα στη Δυτική Θράκη, έχουμε το βέβαιο αίσθημα, ότι πατούμε ένα μικρό κομμάτι από την εκτεταμένη Ελληνική Θρακική Γη των πατέρων μας. Οι πόλεμοι. οι περιπέτειες, τα διεθνή συμφέροντα και οι διπλωματίες οδήγησαν το 1922 στη συνθήκη της Λοζάνης που σύμφωνα με τις αποφάσεις της το Ν.Δ. τμήμα μόνο (Δυτική Θράκη) της Θράκης ανήκει οριστικά στην Ελλάδα, το Ν.Α. τμήμα στην Τουρκία και το Βόρειο και Β.Δ. στη Βουλγαρία αυτό που κατά το μεγαλύτερο μέρος ονομαζόταν Ανατολική Ρωμυλία. Το κράτος μας μένει πιστό στις διεθνείς συνθήκες και οι Έλληνες της Θράκης μέσα στα 70 χρόνια της ελευθερίας τους, που διακόπηκαν με την γερμανο-βουλγαρική κατοχή του 1941-1944, εργάζονται τα ειρηνικά έργα τους δημιουργώντας ένα κομμάτι της ελληνικής επικράτειας γεμάτο από πολύμορφη οικονομική δραστηριότητα και πλούσιο σε αδιάκοπη συνέχεια της ελληνοχριστιανικής παραδόσεως. Είναι δε πάγκοινη η ευχή και η επιθυμία των Ελλήνων να συνεχισθεί η περίοδος αυτή της ειρήνης με τους γειτονικούς λαούς, για να ζήσουμε όλοι ήρεμα και φιλικά δοσμένοι στα έργα της σωστής ανθρώπινης ζωής, που εξασφαλίζουν στον κόσμο την γαλήνη και την ευημερία.

Οι όμορφες ζωντανές πολιτείες των Ελλήνων σ’ ολόκληρη τη Θράκη ξεψύχησαν κάτω από τα πλήγματα των πολέμων και των εκπατρισμών, ενώ οι ανεκτίμητοι εκκλησιαστικοί θησαυροί τους έγιναν στάχτη από τις φωτιές και τις λεηλασίες.

Δύσμοιρη Θρακική Γη. Από την εποχή των Αρτάκων, των Αστών, των Βισαλτών, των Δολόγκων, των Κικόνων και των Οδρυσών, μέχρι των πολέμων με τους Πέρσες και τους Αβάρους, τους Ούνους και τους Ασιάτες, πορφυρώθηκε από τα αίματα των παιδιών της που ετάφησαν στα σπλάχνα της για να μη την στερηθούν ποτέ. Οι Έλληνες της Χαλκίδος, της Μυτιλήνης, της Χίου, της Κορίνθου, των Μεγάρων, της Κύμης, της Ιωνίας, μεταφύτευσαν στις γραφικές παραλίες της και στις ολοπράσινες πεδιάδες της, τις ένδοξες ελληνικές πόλεις, την Χαλκηδόνα, το Βυζάντιο, την Ποτίδαια, τα Άβδηρα, την Αίνο, την Δίκαια, την Μαρώνεια, την Καλλίπολη, την Ηράκλεια, την Αγαθούπολη, την Μεσημβρία, την Σηλυβρία, την Αγχίαλο, την Απολλωνία και τόσες άλλες. Τις πόλεις αυτές που διοχέτευσαν το αίμα τους στις φλέβες του Ρωμαίου κατακτητή, για να γίνει το Βυζάντιο η Βασιλεύουσα, για να ορθωθούν οι τρούλλοι και τα καμπαναριά, για να ακμάσει η ποίηση και να καταγραφεί η νομοθεσία, για να γραφούν χιλιάδες ιερά κείμενα, για να γεμίσουν οι τοίχοι των εκκλησιών από αγίους, για να ψαλούν οι ωραιότεροι ύμνοι του κόσμου, για να τραφούν όλες οι καλές τέχνες. Αγαπημένη Θρακική Γη των Πατέρων μας.

Κληρονόμοι βαριάς κληρονομιάς οι Έλληνες της Δυτικής Θράκης, κρατούμε στα άξια χέρια μας το νήμα της ιστορικής συνέχειας, που μας παρέδωσαν οι πρόγονοί μας. Καινούργιες ακμάζουσες πολιτείες, στολισμένες με εκκλησίες, δημόσια καταστήματα, εκπαιδευτήρια και ποικίλα ιδρύματα διατρανώνουν την ακάματη δύναμη του Ελληνισμού. Όμορφα κεφαλοχώρια και μικροί οικισμοί κρατούν κοντά μας τους Θρακιώτες γεωργούς, που οργώνουν την εύφορη γη μας για να φέρνει καρπούς. Οι θαλασσινοί σχίζουν τις θάλασσες για την αλιεία και τα ξενιτεμένα παιδιά μας ξαναγυρίζουν νοσταλγοί στα ακριτικά τοπία μας για να χτίσουν καινούργια σπίτια και να κάνουν νέα νοικοκυριά. Και η πνευματική ζωή του τόπου μας, με κυριότερη εκδήλωση την ευσέβεια και την προσήλωση του λαού μας στην Ορθόδοξη πίστη, εγγυάται την δημιουργική πορεία μέσα στην ιστορία. Αυτή την πνευματική ζωή των Θρακών Ελλήνων, μέσα από σε αντίξοες εξωτερικές και εσωτερικές συνθήκες, τροφοδοτεί και ανανεώνει η Εκκλησία με κέντρο κάθε επαρχίας την ομώνυμη Ιερά Μητρόπολη. Η Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως, εκτεινόμενη στο μισό γεωγραφικό μέρος του νομού Έβρου, μαζί με την ακριτική νήσο Σαμοθράκη, αγωνίζεται να δώσει το στίγμα της κρισιμότητας των καιρών, προβάλλουσα μεταξύ άλλων, την ιστορική πορεία της από των πρώτων χριστιανικών χρόνων μέχρι σήμερα, μια πορεία που ταυτίζεται με την ιστορία του ελληνικού χριστιανικού στοιχείου.

Η ιστορική απαρχή της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως ανάγεται στην πρώτη εκκλησιαστική ζωή της αρχαίας Τραϊανουπόλεως. Τα ερείπια της πόλεως αυτής σώζονται σήμερα γύρω από τις ονομαστές ομώνυμες ιαματικές πηγές και

σε απόσταση 12 χιλιομέτρων Β.Α. της Αλεξανδρουπόλεως. Το 161 μ.Χ. είναι το έτος του πρώτου μαρτυρίου, της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Γλυκερίας, η οποία καταγόταν από την Τραϊανούπολη. Η επιστημονική θεολογική έρευνα θεωρεί την μάρτυρα Γλυκερία αναμφισβήτητο ιστορικό πρόσωπο και το μαρτύριό της αληθινό. Στην εποχή της Αγίας Γλυκερίας μαρτυρείται ότι υπήρχε στην Τραϊανούπολη ολιγάριθμη χριστιανική κοινότητα υπό την πνευματική καθοδήγηση πρεσβυτέρου. Η μεγάλη αύξηση του αριθμού των Χριστιανών συντελεί ώστε η Τραϊανούπολη να καταστεί έδρα επισκοπής, πρό του μεγάλου διωγμού του Διοκλητιανού το έτος 305 μ.Χ. Κατά την παράδοση, ο πρώτος επίσκοπος Τραϊανουπόλεως ονομαζόταν Αλέξανδρος, ο οποίος και μαρτύρησε κατά τον διωγμό ενώ ο πρώτος αναφερόμενος επίσημα επίσκοπος Τραϊανουπόλεως Θεόδουλος υπέρμαχος της Ορθοδοξίας και διώκτης των Αρειανών, χαρακτηρίστηκε από τον Μέγα Αθανάσιο «ανήρ αγαθός και ορθόδοξος». Αξιόλογη είναι επίσης η μαρτυρία για τον Ευστάθιο Αντιοχείας «Ευστάθιος, τω γένει Παμφύλιος, Σιδίτης, πρώτον μεν την εν Βεροία της Συρίας, έπειτα την Αντιόχειαν εκυβέρνησεν Εκκλησίας, κατά του δόγματος των Αρειανών πολλά συντάξας, επί Κωνσταντίνου Βασιλέως εξωστρακίσθη εις Τραϊανούπολιν της Θράκης εν η και ετάφη».

Από τον Ε΄ αιώνα ο επίσκοπος Τραϊανουπόλεως φέρει τον τίτλο του Μητροπολίτου. Στην Μητρόπολη Τραϊανουπόλεως υπαγόταν αρχικά τρεις και αργότερα πέντε επισκοπές. Η Τραϊανούπολη σε μία από τις αλλεπάλληλες πολεμικές συγκρούσεις που γινόταν στην Θράκη, ως σπουδαίας στρατηγικής σημασίας περιοχή, καταστράφηκε ολοσχερώς. Ο χρόνος της καταστροφής είναι άγνωστος. Ο Ιωάννης Κατακουζηνός την αναφέρει σαν πόλη «κατεστραμμένην ούσαν από πολλών ετών».

Από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους μία ακόμη ελληνική πόλη ανακηρύσσεται έδρα επισκοπής. Είναι η Αίνος. Πόλη γνωστή από τον Όμηρο, χτισμένη στις εκβολές του ποταμού Έβρου, γνώρισε μεγάλη εμπορική και πολιτισμική ακμή μέχρι καί τις αρχές του 19ου αιώνα. Η επισκοπή της Αίνου υπαγόταν στην Μητρόπολη Τραϊανουπόλεως. Στο ξέσπασμα της σκληρής αιρέσεως του Αρείου ο επίσκοπος Αίνου Ολύμπιος αναδεικνύεται πολύτιμος υπέρμαχος της Ορθοδοξίας, γι’ αυτό και ιδιαιτέρως ετιμάτο από τον Μέγα Αθανάσιο. Στην Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο γίνεται μνεία του επισκόπου Αίνου Μακαρίου, ο οποίος συμμετείχε στις συνεδρίες μαζί με τους επισκόπους Μαρωνείας και Μαξιμιανουπόλεως υπό τον Τραϊανουπόλεως Βασίλειο. Η Αίνος ανακηρύσσεται επί Ιουστινιανού (527-563) έδρα Αρχιεπισκοπής και επί Αλεξίου Κομνηνού (1081-1118) έδρα μητροπόλεως. Οι Κομνηνοί είχαν ιδιαίτερη ευαισθησία στην περιοχή Τραϊανουπόλεως-Αίνου, γεγονός που αποδεικνύεται από την ανέγερση της περιώνυμης Ιεράς Μονής της Κοσμοσωτήρας της Βήρας (σήμερα Φερών) υπό του σεβαστοκράτορος Ισαακίου Κομνηνού το 1153. Μετά την καταστροφή της

Τραϊανουπόλεως η επισκοπή Μαρωνείας εισέρχεται σε περίοδο ακμής και το 1365 ανακηρύσσεται έδρα μητροπόλεως. Αργότερα μεταπίπτει πάλι σε απλή εξαρχία και ανακηρύσσεται πάλι σε μητρόπολη το 1646 με τον Συνοδικό Τόμο του Πατριάρχου Ιωαννικίου του Β΄. Από την Μητρόπολη Μαρωνείας αποσπώνται το 1885 το μικρό παράλιο χωριό Δεδέ- Αγάτς (η σημερινή Αλεξανδρούπολη) καθώς και άλλα 13 χωριά, και προσαρτώνται στην Μητρόπολη Αίνου. Η Αλεξανδρούπολη από μικρό παραλιακό χωριό, με πνευματικό κέντρο τον ναό του Αγίου Νικολάου, εξελίχθηκε σύντομα σε κεφαλοχώρι, το οποίο ευνοήθηκε υπερβολικά από την κατασκευή του σιδηροδρομικού δικτύου. Η σύνδεση αυτή προς όλες τις χερσαίες κατευθύνσεις και η αξιοποίηση του λιμανιού, της έδωσαν το προβάδισμα από την γειτονική Αίνο.

Την 17η Νοεμβρίου του έτους 1922 επί Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου Δ΄ Μεταξάκη με συνοδική απόφαση, ανακηρύσσεται η Αλεξανδρούπολη αυτοτελής μητρόπολη, και ορίζεται να φέρει ο εκάστοτε Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως τον τίτλο «υπέρτιμος και έξαρχος Ροδόπης». Στην Συνοδική αυτη πράξη αναφέρονται μεταξύ των άλλων τα εξής : «το εν τη Δυτική Θράκη τμήμα της επαρχίας Αίνου λόγω των πολιτικών συνθηκών, υφ ας τούτο νυν διατελεί εν σχέσει προς το εν τη Ανατολική Θράκη τμήμα της αυτής επαρχίας, το διατελούν υπό άλλας πολιτικάς συνθήκας και λόγω της συγκεντρώσεως και εγκαταστάσεως εκεί χιλιάδων ομογενών προσφύγων, έχει ανάγκην αμέσου και συνεχούς ποιμαντορικής προνοίας και επιβλέψεως, ενέκρινεν όπως αποσπώμενον εκ του εν τη Ανατολική Θράκη τμήματος της επαρχίας Αίνου και μετά κατάλληλον των ομόρων επαρχιών Μαρωνείας και Ξάνθης διαρρύθμισιν αποτελέση νέαν Μητρόπολιν υπό το όνομα Μητρόπολις Αλεξανδρουπόλεως, κατέχουσα θέσιν εν τη Β΄ στήλη του Συνταγματίου ευθύς προ της Μητροπόλεως Φιλαδελφείας». Τελευταίος Μητροπολίτης Αίνου (1907-1923) υπό τον οποίο υπαγόταν η Αλεξανδρούπολη διετέλεσε ο μετέπειτα Χαλκηδόνος Ιωακείμ Γεωργιάδης.

Ο Ιωακείμ Γεωργιάδης υπήρξε εξέχουσα εκκλησιαστική και εθνική φυσιογνωμία και προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες στους Έλληνες Χριστιανούς της περιοχής της Θράκης. Μία από τις κυριότερες αγωνιώδεις προσπάθειες του Ιωακείμ ήταν η διατήρηση της ελληνικής γλώσσας στην περιοχή που οι Βούλγαροι και οι Τούρκοι αγωνίζονταν με όλα τα μέσα να επιβάλουν την κυριαρχία τους σε μεγάλο τμήμα της Δυτικής Θράκης. Για να εκπληρωθούν οι σκοποί της ελληνικής και χριστιανικής παιδείας ο Ιωακείμ φρόντισε και ανήγειρε στην Αλεξανδρούπολη (τότε Δεδέ- Αγάτς) με δωρεά του Αντωνίου Λεονταρίδη την Λεονταρίδειο Σχολή Αρρένων, δίπλα ακριβώς από το επισκοπείο και το ναό του Αγίου Νικολάου. Στο σχολείο αυτό σπούδασαν γενεές παιδιών επί εβδομήντα περίπου χρόνια, Το παραδοσιακό και νεοκλασικό αυτό κτήριο της Λεονταριδείου Σχολής διατηρείται μέχρι και σήμερα με την φροντίδα της Μητροπόλεως και χρησιμοποιείται ως

πρότυπο εκκλησιαστικό μουσείο. Την 5η Ιουνίου 1934 καταργήθηκε η μητρόπολη Σουφλίου και ο μεγαλύτερο τμήμα της, μαζί με την πόλη του Σουφλίου παραχωρήθηκε στη μητρόπολη Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος. Το νότιο τμήμα της μητροπόλεως Σουφλίου παραχωρήθηκε στη μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως, η οποία ταυτόχρονα διευρύνθηκε και προς νότο με την προσθήκη σε αυτή της νήσου Σαμοθράκης, που αποσπάστηκε από την μητρόπολη Μαρωνείας.

Πρώτος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως εξελέγη την ίδια ημέρα με την ανακήρυξη της νέας μητροπόλεως ο μέχρι τότε Αγκύρας Γερβάσιος Σαρασίτης (1922-1934). Υπήρξε ο πρώτος διοργανωτής της Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως υπό αντίξοες περιστάσεις. Ο τάφος του βρίσκεται παραπλεύρως του Ιερού Ναού Αγίου Ελευθερίου Αλεξανδρουπόλεως.

Το 1934 εξελέγη Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως , ο από Ίμβρου και Τενέδου, Ικαρίας και Σουφλίου, Ιωακείμ Καβύρης, ο οποίος αρχιεράτευσε μέχρι το έτος 1966. 32 έτη αρχιερατείας είναι μία ιστορία για την τοπική εκκλησία. Ο Ιωακείμ Καβύρης ήταν εκ χαρακτήρος ήσυχος και ήρεμος άνθρωπος, ιεράρχης της εκκλησιαστικής παραδόσεως, με ικανή θεολογική παιδεία και γνώστης της βυζαντινής μουσικής. Επί των ημερών του ανεγέρθησαν πολλοί ναοί, ενώ στο έργο της φιλανθρωπίας η προσφορά του υπήρξε σημαντική με την ανέγερση και λειτουργία του Ιωακειμείου Γηροκομείου Αλεξανδρουπόλεως. Ο μακαριστός ιεράρχης Ιωακείμ Καβύρης έχει ενταφιασθεί παραπλεύρως του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων, εντός του περιβόλου χώρου του ομωνύμου Γηροκομείου.

Τον Μάϊο του 1967 εκλέγεται από την αριστίνδην Σύνοδο του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου Κοτσώνη, Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως ο Κωνστάντιος Χρόνης, σε ηλικία 62 ετών έχοντας ήδη υπηρετήσει επί 30 χρόνια ως ιεροκήρυκας στην μητρόπολη Φιλίππων. Ιεράρχης εργατικός και δραστήριος, κήρυκας έμπειρος και ικανός, μερίμνησε με εξαιρετικό ζήλο για την πραγματοποίηση εκκλησιαστικών έργων. Με την προσωπική φροντίδα του κτίσθηκε το νέο επισκοπείο της Μητροπόλεως, το Πνευματικό Κέντρο και μια νέα πτέρυγα του Ιωακειμείου Γηροκομείου. Μερίμνησε για την επισκευή και την ανέγερση ιερών ναών καθώς και για την λειτουργία μαθητικών κατασκηνώσεων στην περιοχή της Μάκρης, οι οποίες λειτουργούν ανελλιπώς μέχρι σήμερα με νέες προσθήκες και βελτιώσεις. Ο μητροπολίτης Κωνστάντιος Χρόνης απομακρύνθηκε από τον θρόνο της Αλεξανδρουπόλεως τον Ιούλιο του 1974, μαζί με άλλους έντεκα μητροπολίτες, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Στα χρόνια που ακολούθησαν προσπάθησε τίμια και νόμιμα να αποκατασταθεί στη μητρόπολη από την οποία απομακρύνθηκε, χωρίς να το επιτύχει. Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας με την απόφαση της στις 7ης Μαρτίου 1991 και με το

υπ.αριθμ.709/13.3.91 έγγραφό της τον αναγνώρισε ως μητροπολίτη πρώην Αλεξανδρουπόλεως, κρίνοντας ότι δεν μπορούσε λόγω ασθενείας να αναλάβει άλλη ενεργό υπηρεσία. Ο αοίδιμος Ιεράρχης Κωνστάντιος Χρόνης εκοιμήθη εν Κυρίω την 28η Ιουνίου 1991 στην Καβάλα, όπου μονίμως διέμενε μέσα στην αγάπη και το σεβασμό των πολλών πνευματικών του παιδιών.

Την 13η Ιουλίου 1974 εξελέγη υπό της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως ο Άνθιμος Ρούσσας , ο οποίος Θεοφιλώς διεποίμανε την Μητρόπολη για 30 έτη. Γεννήθηκε στην Σαλμώνη του Πύργου Ηλείας. Μεγάλωσε στον Πύργο. Αποφοίτησε από το Δ΄ Δημοτικό σχολείο το 1946 και από το εξατάξιο γυμνάσιο το 1952. Χρημάτισε τακτικό μέλος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου. Εκπροσώπησε την Εκκλησία της Ελλάδος σε πολλές αποστολές στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Ανέγειρε με προσωπική μέριμνα και φροντίδα το Σταυρίδειο Ίδρυμα ανιάτων πασχόντων «Άγιος Κυπριανός», σε πανέμορφη τοποθεσία στο 8ο χιλιόμετρο Αλεξανδρούπολης-Μάκρης. Ανέγειρε εκ βάθρων 2 μοναστηριακά συγκροτήματα. Την Ιερά Μονή «Παναγία του Έβρου» στην Μάκρη και την Ιερά Μονή « Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος» στο Αετοχώρι. Με προσωπική θυσία και ενέργειες συνεστήθη το τμήμα Ιατρικής Σχολής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, από το οποίο αποφοιτούν πλέον ιατροί έτοιμοι να προσφέρουν στον συνάνθρωπό μας την θεραπεία. Το Τμήμα Ιατρικής σχολής του Δ.Π.Θ. του απένειμε το έτος 1992 το τίτλο του επιτίμου διδάκτορος, αναγνωρίζοντας έμπρακτα τους κόπους και τις θυσίες του γι’ αυτό σε δύσκολες στιγμές. Το Απρίλιο του 2004 εξελέγη από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης.

Την 6η Οκτωβρίου 2005 εξελέγη από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως ο μέχρι τότε πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως, Άνθιμος Κουκουρίδης. Ο Μητροπολίτης μας (κατά κόσμον Χρήστος) εγενήθη στις 2 Ιανουαρίου 1962 στην Αλεξανδρούπολη, όπου και τελείωσε τις εγκύκλιες σπουδές του. Το 1983 έλαβε το πτυχίο της Ζαριφείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας και το 1987 το πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ. Στις 6 Οκτωβρίου 1985 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1989 πρεσβύτερος υπό του Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμου Ρούσσα. Το 1990 διορίστηκε πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως και το 2000 προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού της πόλεως, Αγίου Νικολάου.

Ο κ. Πέτρος Γεωργατζής, δρ. Θεολογίας, στην διατριβή του «Η Μητρόπολις Τραϊανουπόλεως και αι επισκοπαί αυτής» (Ξάνθη 1981), παρέχει λεπτομερή κατάλογο των επισκόπων μητροπολιτών της Τραϊανουπόλεως και των επισκοπών αυτής από το έτος 300 μ.Χ. έως και σήμερα. 30 επώνυμοι Μητροπολίτες ποίμαναν

την περιοχή των 4 σημερινών θρακικών μητροπόλεων, μαζί με την περιοχή της Αίνου, μέχρι τις αρχές του 17ου αιώνος με έδρα την Τραϊανούπολη. Στους μεταγενέστερους χρόνους συναντούμε τιτουλαρίους επισκόπους με τον τίτλο του Τραϊανουπόλεως, ενώ από το 1885-1922 έχουμε την Μητρόπολη Αίνου, Τραϊανουπόλεως και Δεδέ-Αγάτς , και το 1922 μέχρι και σήμερα έχουμε ως συνεχιστή και διάδοχο αυτών την Ιερά Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως με την προσθήκη στην φήμη του εκάστοτε Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως του «Τραϊανουπόλεως και Σαμοθράκης».

Η Τραϊανούπολη, όπως σημειώνει ο κ. Γεωργατζής, υπήρξε επί χίλια και περισσότερα χρόνια το κέντρο του πολιτικού και εκκλησιαστικού βίου της νοτίως της Ροδόπης Θράκης και η αδιαμφισβήτητη μητέρα Εκκλησία όλων των κατά τόπους χριστιανικών κοινοτήτων και εκκλησιών της περιοχής .«Εφώτισεν, εδίδαξεν, καθοδήγησεν, εποίμανεν και συνέβαλεν αποφασιστικώς εις την δι’αδοσιν του Ευαγγελίου και την εδραίωσιν της χριστιανικής πίστεως εις τον χώρον της Θράκης».

Σήμερα η Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως έχει 61 ενορίες, 3 Ιερά Προσκυνήματα, 2 Ιδρυματικούς Ναούς, 2 Ιερές Μονές, 3 φιλανθρωπικά ιδρύματα και 20 ναούς κοιμητηρίων. 80 κληρικοί ευαγγελίζονται και αγιάζουν τον ευσεβή λαό μας. Οι ανοικοδομηθέντες εκ θεμελίων ιεροί ναοί, τα ιδρύματα χριστιανικής αγάπης και κοινωνικής αποστολής, το Πνευματικό Κέντρο, το εκκλησιαστικό Μουσείο και το επισκοπείο, ως κύριος άξονας κάθε πνευματικής και διοικητικής μέριμνας της τοπικής εκκλησίας μας, συντελούν στη συνέχιση και στην αύξηση του πολυμερούς έργου της Μητροπόλεως για την σωτηρία ψυχών και την δόξα του ονόματος του Αγίου Θεού.

Η Εκκλησία συνεχίζει την αποστολή της στην Θράκη. Αποστολή πνευματική, κοινωνική, πολιτιστική και εθνική. Και μάλιστα σεμία εποχήγεμάτη από προβληματισμούς και αναταράξεις